

Publicerad 2018-12-23 04:06 av Ken Cassel

Spökhuset på ett Tivoli

Fulla i skratt som vi alla är så sätter vi oss lugnt ner
i vagnen för att i nästa sekund åka rätt in i gapet
på spökhuset
Och redan bakom första kurvan åker vi alla på en törn
För där sitter vi helt oförberedda när det helt plötsligt
dyker upp ett gäng läskiga vampyrer ifrån alla möjliga hörn
och börjar att bitas
Rädda som vi alla blev kändes det plötsligt som vi alla
satt i sjön
För chocken som vi fick redan efter nästa kurva gjorde att
vi alla började att be en sista bön
Kommer vi inte ut ifrån det här hemska och läskiga
spökhuset snart tror jag att vi alla kommer att dö här inne
yppar en utav oss med en darrig och skakig röst
I samma sekund som hon säger det kan vi se ett ljus
i tunneln därframme där resan tar sitt slut
Så när vi väl kommer ut ur tunneln dyker det upp ett gäng
soldater till våran ära och skjuter ett gäng skott
upp i luften i en salut
Därefter säger en av soldaterna till oss
Ni är det första sällskapet på ett år som har lyckats hitta ut
ur spökhuset så himla fort
Så nu är ni väl skiträdda, antar jag
Men gratulerar...

Spökhuset på ett Tivoli!

Ken Cassel

23/12-2018

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten